

Vogel van papier

België-Belgique
P.B.
8930 Menen
3/5721
P 007650

Driemaandelijks tijdschrift
Jaargang 22, Nummer 3
Juli-Aug-Sep 2016
Afgiftekantoor: 8930 Menen

Aan:

V.u.: D. Taelman
Ambachtenstraat 55
8930 Menen

Bijna de hele collectie
"Vogels van Papier" sinds 1996 beschikbaar op het net:
<http://users.telenet.be/koen.vaneygen1/vogel/>

IN DIT NUMMER:

Wel en Wee	2
Tapori - Juli 2016—Ecuador: een reisverhaal	6
Ecuador op zijn West-Vlaams	10
Tapori—Vriendendag op Zaterdag 10 december	11
Praktische informatie	12

Wel en wee ...

Zaterdag 11 juni : 'op stage'

We gaan naar Ibarra, op drie uur van hier, en eigenlijk nog een beetje verder "te lande" waar Lien haar vakantie-"preprofessionele stage" zal doen t.t.z. eens proeven van de werkelijkheid waarvan men droomt om er een leven, een bestaan mee uit te bouwen. In het subtropisch gebied is er een V.Z.W. die aan natuurbehoud doet en ze zou daar een week mogen meehelpen. We willen de situatie liefst ter plekke eens gaan bekijken en krijgen ondertussen nog een vakantie-dagske.

Maandag 13 juni : eenvoud en overvloed....

Content terug van ons uitstapje richting zee, in Guallupe - een godvergeten dorpje - gehucht dat je niet kan vinden op google-maps, op 1300 m hoogte, bij een felle zwarte madam die we - verrassingen zijn niet meer van deze wereld! - al vele jaren kennen. Ze werkt rond natuurbehoud en is ook politicommissaris van dat dorpje en omstreken... Ze zal goed voor Lien zorgen, maar haar ook hard doen werken. We kregen eten mee voor de hele komende week, allemaal van eigen kweek: groene kookbananen, zoete bananen, appelsienen, yuca of maniok, heel zure appelsienen om fris fruitsap mee te maken, gemalen koffie van eigen kweek, verse koffiebonen die we nog moeten laten drogen en dan zelf roosteren en malen, guayabas, allerlei kruiden... 'k Zou zeggen: gelijk God in Frankrijk... maar dat is toch wel een beetje overdreven want we hebben er zelf niet moeten voor zwoegen...

Maandag 20 juni : bij een 'rustig druk' weekend

Deze middag een lekker en zeer snel ge-

rechtje klaargemaakt: portobello-champignons, even ingesmeerd met boter-met-look, daarna omgekeerd in een pyrex leggen, een beetje zout en peper en het hoedje opvullen met kerstomaatjes, erbovenop een beetje basilicum en met de kaas die je zelf graag eet en dan in de oven voor een minuutje of tien: heel lekker... Je moet alleen opletten dat die kerstomaatjes niet te warm zijn... want als die openspatten in je mond, is dat niet zo fijn... en Elisa kan ervan meespreken. Echt heel lekker en licht, met een geroosterd sneetje brood. Dat doen we zeker nog ne keer over.

Zondag 3 juli : 'gerustgesteld en aan de slag

We zullen deze nacht goed slapen: Sarah en wij allen echt content! Eerste jaar Leuven en ze kan doorgaan! Maar het is ook een overgangsnacht tussen de twee grote groepen "logeurs" die we hier hebben. Onze B&B draait op volle toeren en iedereen is tevreden. Vorige vrijdag hadden we een heel mooi feest als afsluiter van het schooljaar en "ter ere van" Kristof en Karl die vorig jaar naar Compostella stapten en nu hier met familie en vrienden op bezoek zijn.

Onze Compostellagangers werden bijzonder goed ontvangen, o.a. met mariachis en een optreden van Saulo en in Taporí sloten we samen met hen het schooljaar af met een soort van opendeurdag waar ook de ouders bij waren en, als "top of the bill" en een traditioneel volksfeest in Pomasqui: een bijzonder gebeuren waar heel veel "patiënten" aan deelnamen als dansers in traditionele klederdracht, muzikanten, in de mis bij de offergang, in de fanfare die we gratis kregen om dat er veel patiënten in meespelen, optredentjes van alle kinderen uit de leefgroepjes,... Het was een manier om "dankjewel" te

Wel en wee ... (2)

zeggen aan iedereen die Taporí een warm hart toedraagt en ons werk steunt... dus waren jullie er in gedachten zeker ook bij. De groep van Karl en Kristof bleef eerst vijf dagen bij ons thuis en vertrokken daarna met Saulo en Lien als gidsen op rondreis door Ecuador. Ondertussen zijn zij nu terug in België, veel mooie ervaringen rijker... Hopelijk krijgen jullie de kans om hun verhaal te horen.

Nu hebben we één dag om de bedden te verversen en vandaag vertrokken onze burens op reis en kregen we ook de sleutel van hun huisje. Morgen komen de "mensen van Gits", van wie zes in het Dominiek Savio Instituut werken. Ons huis is klaar voor 13 nieuwe "logeurs". We zullen opnieuw "grote inkomsten" doen.

Dinsdag 5 juli: B&B Diaz

Gisterenavond gingen we dus met een bus met Chucky, de chauffeur van Jayac, als chauffeur en gids, opnieuw naar de luchthaven. (Die luchthaven kennen we ondertussen bijna binnenstebuiten... ook vanbinnen want iemand van de groep verloor er haar paspoort en vrienden van Saulo die op de luchthaven werken konden ons via achterpoortjes helpen om het paspoort zonder alle formaliteiten en administratieve rompslomp terug te krijgen: "Het komt allemaal in orde, he Sonja en Kries"). Vandaag toerden we rond in het mooie en altijd boeiende Quito. En voor woensdag, donderdag en vrijdag zijn drie vormingsdagen met workshops en individueel werken met kinderen en jongeren met een beperking, vooral rond alternatieve communicatie, basale stimulatie en interactie met kinderen met ernstige meervoudige beperking en over praktische aanpaktips voor kinderen met intellectuele beperking en autisme. De mensen die beroepshalve niet direct met kinderen met een beperking te maken hebben, zullen klussen, koken, schilderen, uitstapjes doen, spelen...

't Was een hele puzzel om alles mooi in mekaar te steken, maar we zijn er klaar voor.

Zaterdag 9 juli : we leven nog en stellen het heel goed

Ik probeerde daarnet even te skypen, maar kreeg geen verbinding. Dus een mailtje om te zeggen dat we doodmoe zijn maar heel, heel, heel content. Het bezoek van de Dominiek-Savio-gasten verloopt zo goed, een echte droom. Het is wel heel intens en ik denk dat ik in geen jaren zo moe geweest ben als nu, maar het is ongehoorlijk wat er op drie dagen in Taporí gedaan werd. Naast koken, buitenmuur schilderen, aangepast tafeltje maken, was er ook de interactie met de kinderen met een beperking uit de leefgroepjes met hun ouders en de mensen van Dominiek Savio. In de voormiddag werd er kennis en ervaring uitgewisseld in de leefgroepjes. In de namiddag hadden we telkens een bijna drie uur durende vorming die heel intensief was, met veel interesse, veel vragen, soms ook veel twijfels en verdriet of onmacht. Ik heb wederzijds vertaald, ingespeeld op vragen en spanningen, gemotiveerd, aangevuld, geschipperd tussen twee culturen die zo mooi samenkamen. Ook Sarah en Elisa sprongen overal waar ze konden bij om te vertalen en mee te doen. De energie die er in Taporí vloeiende was zo groot, echt, ik ben zo content. Zo mooi.

En dan thuis van 't zelfde: terwijl Saulo en Lien nog aan het meereizen-vertalen-en-gidsen zijn met de groep van Kristof houden wij hier samen met Miche, de zus van Saulo, de boel recht: ontbijt (ondertussen al een geroutineerd en gevarieerd ontbijtbuffet), het schoonmaken van keuken, living, slaapkamers en badkamers door Miche (was en plas inbegrepen), boodschappen al naargelang, avondeten plannen en klaarmaken... het loopt op

Wel en wee ... (3)

wieltjes.

De groep zelf is heel gevarieerd: van 18 jaar tot 79. Maar dat belet niet dat het een heel aangename en gemakkelijke groep is. Die vrouw van 79 is van Wevelgem, ongelooflijk kranig en vaak heel grappig. We hebben hier al gelachen tot we de slappe lach kregen, zo'n droge humor waarbij ze telkens als we uitgelachen zijn er nog een subtiel schepke bovenop doet. Niet te doen. Nochtans heeft ze ook groot verdriet voor haar kleinzoon, iemand die van kleinsaf in Dominiek Savio was, tot hij twee jaar geleden overleed op 22 jarige leeftijd. Maar 't is ongelooflijk om te zien hoe ze alles meedoet en met haar grappen heel de bende doet lachen. Ondertussen heeft ze hier ook al de draadjes van mijn gehaakte omasprei ingenaaid. Die is dus ook af en ik leg voor deze avond nog ander af te werken handwerk klaar... voor de grap. Ook met Koen Oosthuyze, "een verre neef" zoals we zeggen, is het bijzonder. Precies, neen... niet precies maar wel echt familie. We komen heel goed overeen en we stellen ons altijd voor als kozen en nicht. Mooi.

Vandaag ben ik thuisgebleven om wat bij te komen, nog wat boodschappen te doen voor de komende dagen en straks eten klaar te maken. Sarah en Elisa zijn met de groep mee naar Cayambe en Otavalo. Morgen gaan Saulo en ik nog mee naar Mindo en maandagmorgen vertrekt de groep. Dan volgen voor mij nog eerst twee consultatiedagen en dan hopelijk een woensdag met alleen "platte rust".

Zondag 24 juli: eventjes stilstaan en terugblikken

In Tapori werkten we drie dagen heel intens, op verschillende fronten: er werd geschilderd (heel mooie muurschilderij aan de buitenkant), getimmerd (een volledig aanpasbaar werktafeltje voor kinderen met een beperking), gekookt (o.a.

heel lekkere stoverij met patatjes en tomatensoep met bollekes en chocomousse), en last but not least: heel veel kennis en ervaring gedeeld in de leefgroepjes tijdens de voormiddag en in de namiddag tijdens de drie heel intense en goed gesmaakte vormingsessies. Sarah en Elisa en ikzelf stonden in voor de nodige vertalingen.

Het was een uiterst intense driedaagse die volmondig positief geëvalueerd werd vorige donderdag op de personeelsvergadering: "Er was maar één ding niet goed", werd gezegd. Namelijk "dat het veel te kort was"... en dat kan ik alleen maar beamen. Ik denk niet dat er ooit zoveel energie tegelijkertijd door Tapori stroomde en dat er zoveel tegelijkertijd gewerkt werd als tijdens die drie dagen. En de mensen van Gits zijn erin geslaagd om het "zelfstudie-en-bijleervuur" aan te wakkeren. Iedereen zit nu op zijn honger want er werden drie heel interessante thema's aangehaald... tippen van sluiers opgelicht... aanzet gegeven tot. En dat is goed, nu gaan we weer verder en zeker en vast in de goede richting.

Thuis lukte het ook allemaal, zeker en vast ook omdat Miche tijdens die veertien dagen gans de tijd paraat stond, altijd stil aanwezig en ze werd op het einde ook door de gasten mooi in de bloemetjes gezet. Alleen in Mindo liep het even verkeerd... toen de ijzeren kabel van een overzetmand over de rivier doorbrak en twee mensen in het water vielen... Gelukkig liep het allemaal goed af en bleef het bij "bletsen en builen zonder meer"... Toch wel een bang gevoel want ik voelde me meer dan medeverantwoordelijk... Maar goed, we mogen opnieuw een kaarske aansteken, dat het niet erger was, en vooral dankbaar zijn dat voor de rest alles zo goed verliep.

Wel en wee ... (4)

Eerst was het zo met de groep van Karl en Kristof en dan met de groep van Gits. Vorige maandagmorgen namen 13 mensen afscheid van ons in Zambiza, dertien mensen met allemaal tranen in de ogen waardoor wij ook allemaal tranen in de ogen hadden. Blij om alle eenvoud en vriendschap, blij om het mogen verwennen en mogen genieten van verwend worden, blij om alle verrassingen en goede afloop, blij om het samen zijn, blij om het leven mooi verder te mogen leven...

Ik breide aan deze marathon nog twee consultatiedagen en genoot woensdagmorgen van "mogen uitslapen zonder een wekker te zetten". Alles ligt ondertussen opnieuw op zijn plooï, klaar om komende maandag An en Tom en hun drie kinderen te ontvangen. Zij woonden hier bij ons zo'n tien jaar geleden en komen nu met de kinderen voor een maand terug. Ook dat zal een mooi weerzien zijn. En nu is ook Michael hier nog, een jongen van 21, geneeskundestudent afkomstig uit Zoersel, die hier voor een maand vrijwilligerswerk doet. Hij heeft Tapori "niet in zijn gewone maar in zijn "buitengewone" doen" leren kennen... In ieder geval ook voor hem een mooie ervaring vol verrassende wendingen.

Na een mooie en geslaagde inspanning, genieten wij nu van een warm gevoel van binnen en mochten we vandaag mooi relaxen in de warmwaterbaden van Papallacta: zalig "dolce far niente"... en na die "dolce far niente" weer wat tijd om mijn mailbox "te beantwoorden" na te lezen en wat meer leeg te maken...

Woensdag 3 augustus : 't is vakantie!!!!'

Hier een rustige kookvoormiddag: haver-moutpap met passievrucht voor Sarah, een

grote kom "waterzooï op Inges wijze" (d.w.z. met nog veel meer groenten dan alleen prei en wortel: nl. + pompoen en erwtjes en broccoli en selder en boontjes) voor een vijftiental hongerigen deze middag, koude kruidenthee met citroen voor deze middag, en vijf liter thee van hibiscusbloemen (jamaica-bloemen zijn het eigenlijk) voor vanavond, voorbereidingen voor een grote bananentaart met zelfgemaakte banketbakkersroom voor nieuwe Vlaamse invasie van deze avond (Ann en Tom met de kinderen en hun vrienden (een huisartse met haar echtgenoot en kinderen), bloem gemengd voor een twintig bruine broodjes waarvan er al eentje in gang is gestoken in de bakmachine, ... 'k Heb me gejeund en in een later leven zou ik toch ook nog graag eens kok zijn...

Tapori... Ecuador... juli 2016, een reisverhaal. (I)

Door Kris Serroels en Lieve Borremans

4 juli 2016: we hadden er lang naar uitgekeken! Na een vlotte vlucht konden we voet op Ecuadoraanse bodem zetten. "We" zijn een heel verscheiden groep mensen die van dicht-ter of wat verderaf een link hebben met Dienstencentrum Gidts of Dominiék Savio Instituut. Ergotherapeuten, leerkrachten, administratieve krachten, orthopedagogen, ict-ers, en supporters... In de voorbereidingsfase werd met Inge afgestemd en gezocht: wat konden we voor Tapori betekenen? En dan, was het ineens zover.

Een speels en enthousiast welkom! Daarna gingen we aan de slag. Inge bewees onmiddellijk dat ze iedereen, ook de drie vrije mannen, enthousiast kan doen meewerken. Ze tovert 'n fotootje uit één van haar laden en zegt zo: "voor jullie geen probleem om dat tafeltje op zijn pootjes te krijgen, en dat karretje wat aan te passen: atelier hier, hout daar, grote zaagmachine bij de buur, het komt wel goed", 'n ongelooflijke madam.

Een ander groepje ging kennismaken in de leefgroepjes. We leerden Gaby, Antoine, Antonio, Kevin, Luis, Doménica... beter kennen. We konden de taak van de leefgroepbegeleiders wat verlichten en iets intensiever met de kindjes bezig zijn. In de namiddag werden rond verschillende thema's workshops gegeven.

Onder leiding van Lana werd de muur aan de straatkant van Tapori aangepakt: een basis voor een heel mooie muurschildering waaraan de volgende dagen hard zou worden gewerkt.

Het deed ons echt héél veel deugd Inge in "haar natuurlijke habitat" aan het werk te zien, de mensen over wie we in "De Vogel" lazen nu ook echt te leren kennen, openheid én kritische geest te ervaren bij de medewerkers van het project.

In de keuken heerste op dag 2 een grote bedrijvigheid. Op de planning stond de "vlaamse keuken": tomatensoep met ballekes en stoofvlees met pruimen vielen in de smaak. Voor de chocolademousse voor meer dan 60 man, werd de room en het eiwit met de hand geklopt! Wij stonden versteld...

Ondertussen werkte een team van enthousiastelingen verder aan de muurschilderij. We zagen dat het goed was...

Op dag 3 trokken we met begeleiders en kinderen van Tapori samen naar El Mitad del Mundo. Een schoolreisje, waar vele begeleiders samen de kindjes zagen genieten van de extra aandacht, van de trilling van de bus, van de spanning "ergens" heen te gaan, van de zon, van de gezelligheid samen... Tegen de middag waren we terug in Tapori, om verder te doen en af te ronden: de final touch aan het tafeltje, een laatste intense workshop rond autisme en gedragsproblemen, en de afwerking van het muurschilderij.

Hoe noemen ze dat? Moe... maar voldaan? En er zou nog zoveel volgen...

Inge had ons laten weten dat we met onze hele groep welkom waren bij Jenny en haar gezin. In eerdere "Vogels..." heeft Inge al over Jenny en Antoine verteld. Jenny is ook de dame die zich voorstelt in het filmpje over Tapori. In hun heel bescheiden huisje en piepklein atelierje waren we meer dan welkom. Lekker empanadas, een drankje met melk, gebroken tarwe en kaneel... Er werd gelachen, er werd gezongen, er werd een traantje weggepinkt: het werd een heel intens moment.

's Avonds trokken we naar het centrum van Quito, La Ronda. Het bruipte er van het leven. Kuieren door de smalle straatjes, kraampjes keuren, een hapje en drankje meepikken, en last but not least een voorstelling van een traditionele dansgroep.

Tapori... Ecuador... juli 2016, een reisverhaal. (2)

Zaterdag, Otavalo: Wereldberoemd om zijn zaterdagmarkt. Je kan er verdwalen tussen de kraampjes vol kleurrijke stoffen, hangmatten, tafellakens, tapijten... 'n Dagje van en voor onze madammen, en achteraf vooral van de lege portemonnees. Met 'n slotaanval in Cotacachi, gekend voor zijn lederwaren, werd 't gat nog groter – dit ondanks de goede zorgen van Sarah en Elisa die meegestuurd werden om te helpen onderhandelen met de marktkramers.

Inge en Saulo houden van de natuur, avontuur, al dan niet met attracties. Op zondag waren ze er bij. Het "Nevelwoud", Mindo, 'n kleine 100km ver van Quito, is te bereiken via 'n schitterend bergachtig landschap: haarspelbochten bij de vleet, uitzichten om bij te dromen. De nevel rond de bergtoppen doet de naam alle eer aan. 'n Ideale plaats om een wandeling te maken in de natuur? Er is een enorme variëteit aan bomen, planten, bloemetjes, vogels (kolibries!) en vlieders...

Den Téléférique in 't West-Vlaams- zo'n doos met zitplaatsjes aan een kabel - moest ons naar de overkant van de Mindorivier brengen om de wandeling te starten. Deze was van het kleinere soort, voor 2 personen en uitgerust met 'n ingenieus zelfbedieningssysteem uit het begin van vorige eeuw. Onze patrones Inge maakte een solo tripje om als ontvangstcomité iedereen op te wachten. Na nog een solootje - zo konden we natuurlijk uren bezig zijn- dan maar met twee personen 't kistje in, gaat ietsje sneller en 't loopt lekker. Bij de volgende rit, Sonja en ik de verslaggever, begon het gesmeerd maar om een of andere reden ontplofte de dikke kabel, kantelde het bakje en viel vrij elegant de "wild" kolkende Mindorivier in. Nelly dacht aan een ingestudeerd nummertje. Toch wat geschrokken het water uit. Daar sta je dan aan het begin van een lange tocht, doornat, de rugzak met alle attributen ook gewassen, gelukkig voor de gsm en camera slechts een tijdelijk probleem - in de zoeker van de camera wat "nevel". Effen bekomen, alle ledematen terug wat op hun plaats, geen mankementen en we zijn er terug honderd procent klaar voor. "Gauw, we zijn hier vlug weg, want hier is bakske breek bakske betaal" riep Inge. Hier geen klacht neerleggen dus. Moe en voldaan kwamen we terug thuis bij drie meisjes rond een knetterend kampvuur.

Eventjes tot rust komen en me terug getrokken op 't gemak. In de gang wat weg en weer geloop. Mijn gezicht vervormde opeens in de glanzende tegeltjes die opeens bewogen. De vloer begon 'n zeker ritme aan te geven, wawww, wat raar, 't kon toch niet aan mij liggen. Nee, ik had nog niet gedronken! In de gang werd er wat over en 't weer geroepen, tot Inge ons allen naar buiten stuurde, 'n aardbeving, schaal 6,5 op die beruchte schaal aan de kust. Maar het komt hier altijd wel goed en zo geschiedde. Na enkele "naschokjes" konden we terug naar de 5,04 m2 rijk bezette keukentablet. Onze laatste avond ten huize van familie Diaz- Debrouwere, 't was een bewogen dag.

Maandag: via de warmwaterbaden van Papallacta naar Tena.

Op een uurtje rijden van Tena konden we met een gemotoriseerde kanoboot de Rio Arajuno op . Dwars doorheen de jungle... Onze eerste stop aan de oever van de rivier bracht ons naar een park waar jungledieren in nood opgevangen en verzorgd worden. Tegen de middag konden we picknicken op een paradijslijk plekje aan de rivier. Langs de oevers zagen we kinderen spelen. Heel indrukwekkend was ook het korte bezoekje aan een gemeenschap van een 25-tal mensen die er in enkele paalwoningen langs de rivier wonen. Hoewel eerst wat terughoudend, zwaaiden ze ons heel lang na.

Van Tena ging het richting Guamote... en we kwamen opnieuw in een compleet andere leefwereld terecht. Kleurrijk geklede mensen probeerden hun waar aan de man te brengen. Varkens en schaapjes aan de leiband, cavia's met massa's in grote bakken, allerhande gevogelte langs de ene kant van 't dorp, en sjaals, juweeltjes, schoenen, voeding allerhande, kabeltjes en kannen... langs de andere kant.

Vanuit Guamote trokken we ook naar de Chimborazo, één van de topmomenten uit onze reis.

Tapori... Ecuador... juli 2016, een reisverhaal. (3)

Met het busje van Chucky reden vlot tot ongeveer 4000 meter. Tot er signalen van oververhitting van de motor kwamen. Chucky heel bezorgd... drinkbussen en watervoorraad werden leeggemaakt om de koeltank opnieuw te bevoorraden. De hoge druk had ervoor gezorgd dat koelwater verloren liep. We konden verder tot 4200, en dan met dansende en zingende gids tot 4800 meter. Wat een vergezichten... alsof je letterlijk op de top van de wereld liep... De dappersten onder de Galliërs waagden zich nog wat verder en bereikten te voet meer dan 5000 meter. Een avontuur dat ons toch letterlijk en figuurlijk een roesje bezorgde...

Van Guamote ging het via Ingapirca (voor verslag zie vertellingske van Nelly en Koen hieronder of in de volgende vogel) naar Cuenca: een grote stad waar de koloniale invloeden zich duidelijk lieten kennen. Op zondag was het zoeken om iets open te vinden, maar de sfeer op zich, het proeven van cavia (ja, dat i-tje is correct) het zicht over de stad loonde meer dan de moeite.

En dan ging het richting Puerto Lopez. Een rit met politiecontrole, rijden in dichte mist. Maar wat een verademing was het aan te komen in Hosteria Mandala! Middenin het subtropische groen, pal aan de stille oceaan. Complete rust en het ruisen van de zee. Hangmatten op de terrasjes... Een belangrijk deel van onze groep ging walvissen spotten, en bezocht Isla de la Plata. Opnieuw, een topmoment.

Een hééééél dikke merci aan Inge en haar gezin, aan buschauffeur Chucky, aan zoveel mensen die we mochten ontmoeten, en zeker ook aan iedereen van de groep! Meer details? Ga op facebook op zoek naar Tapori reisgenoten 2016.

Ecuador op zijn Westvlaams

Verslag van een gesprekje tussen Nelly, 78 lentes voor wie het de eerste vliegreis was, en Koen, ervaren wereldreiziger.

Nelly: Ortekji, een dagverslag dat is een beetje me ne kjir skrivven over den dag

Koen: na een heerlijk ontbijt in Inti Sisa alles gepakt en gezakt, voor een lange busrit met Chuky, richting Cuenca

Nelly: ja, ik ben ginne skrivver, ik zegget liever

Koen: De busrit is als sightseeing door de Andes; echt prachtige vergezichten, lappendekens van velden op de bergen, onze fotografen zijn in hun nopjes. We zagen er onder andere het indrukwekkende beeld van San Pedro de Alausi, we zagen er de 'neus van de duivel'.

Nelly: (bij de tussenstop); Ja de tijd gaat zere, als we in België terugkomen, gaan we dan een beetje tijd winnen?

Koen: Nee Nelly, we gaan dan ne korten dag hebben. Terug op de bus genieten we weer van het landschap doorheen de haarspeldbochten, hier en daar staat een huis te koop 'Se vende casa'. Ge zoudt soms goesting krijgen om op deze rustige bergflanken te komen wonen, ware het niet dat het heel ver van alles verwijderd is. De bergflanken van het vulkanisch gebergte zijn scherp.

Nelly: Ooi u ier legt, ge zoudt naar beneden rollen. Ge ziet toch ier en daar dat ze under kleren wassen, oe dat ze het doen weet ik nie, maar ze wassen ze toch. Ze smitten ze olverols up voor te drogen en ze ein geen stekken nodig.

Koen: Hier en daar zien we mensen langs de weg, ook soms kinderen.

Nelly: Wieder zoen da azo nie doen; We zoen die kinders d'hand pakken, allé azo langs de strate aleene. Ge meugt gerust zijn.

Koen: 's Middags bezoeken we de site van Ingapirca : prachtige pré-columbiaanse site, gesticht door de Cañares-indianen, en later veroverd door de Inca's : de grootste en oudste site van Ecuador We deden de rondleiding met een gids over de interessante restanten van een grootse cultuur.

Nelly: (Toen de gids zei dat we op 3160 m hoogte zaten) Amaai, dat is ier gezonde lucht, de mensen leven ier gezond. (Waarop de gids antwoorde dat hij Nelly's engels niet begreep) □

Koen: Terug op weg zien we nog een begrafenisstoot. (Het is zaterdagnamiddag)

Nelly: Chuky zei dat ze te voet naar de kerk gaan. En 't was een hele schone kiste. En 's anderendaags komt de familie tegare voor t'eten.

Koen: 's Avonds arriveren we op ons nieuw hotel Casa del Barranco in Cuenca. Na heel wat onderhandelen, krijgt iedereen zijn kamer

Nelly: En we hebben nog een stapke in de wereld gezet, we kwamen aan de markt en gingen in ne goeien restaurang: iedereen zijn goeste. Goe geeten en iedereen content en een slaapmutske gaan drinken in 't stad.

Koen: In ons deel van de stad was er geen water : dus geen douche 's avonds, maar tegen dat we naar huis gingen was de waterleiding hersteld

Nelly: Iedereen content van den dag, vele gezien en gegeten en ons kaf in. Een dagverslag dat houdt niet in.

UITNODIGING van INGE

Dag allemaal,
Omdat ...

de helft van onze kroost op dat moment in België is,
het vijf jaar geleden is dat ik nog eens wafels gegeten heb op een koude winteravond,
het nodig is dat ik een tijdje op mijn eigen ben om me te concentreren op het onderzoek,
en ik graag nog eens zou genieten van een zalig kerstconcert

... om nog zoveel meer redenen en vooral ook omdat ik jullie allen graag terugzie, kom ik begin december voor een paar weken naar Vlaanderenland....
en nodig jullie graag uit op een

ZALIGE TAPORI-VRIENDEN-DAG

Op **zaterdag 10 december** in **Moorsele** en we stellen het volgende programma voor:

- (1) Tussen 14.00 uur en 16.45 uur: Koffie, taart en een koekje, gezoet met enkele Taporiverhalen, in de BAMO-school (oud postgebouw), Rozenstraat 6 in Moorsele
- (2) Stipt om 17.00 uur: "**Wat er toen gebeurde...**", een kerstverhaal van Agnes Bruneel met muzikale omkadering door Geert, Judith en Hilde, in de Kerk van Moorsele. Meer info over deze mooie voorstelling vind je op de website van Agnes: www.agnesbruneel.be
- (3) Vanaf 18.30 uur tot ... : Een Ecuadoraans hapje en warm drankje, doorspekt met nog enkele Taporiverhalen, opnieuw in de BAMO-school.

Laten jullie ons, **graag voor 15 november**, weten of je erbij zal zijn en met hoeveel en om de praktische schikkingen zo goed mogelijk te maken .....aanwezig bij (1) en/of (2) en/of (3)

- Etienne en Brigitte Debrouwere – Allegaert: edebrall@telenet.be of 051/694420
- Inge Debrouwere: inge.debrouwere@gmail.com
- Agnes Bruneel: abruneel@scarlet.be

Tot binnenkort op Vlaamse bodem.

Inge.

p.s. op uitdrukkelijke vraag van Agnes en enkele Taporifans, zal in de BAMO-school en in de kerk een doos voor 'vrijwillige bijdrage' staan voor wie wil steunen of kosten helpen dragen.

Vragen of opmerkingen bij
De ouders van Inge:
Etienne en Brigitte Debrouwere-Allegaert

Weststraat 48 - 8770 Ingelmunster

Telefoon: (051) 69 44 20
E-mail: edebrall@telenet.be
vrienden.vantapori@gmail.com

HOE INGE CONTACTEREN ?

Calle de 11 febrero y Espejo s n
Zambiza - Quito -Ecuador
Tel 00 59 32 288 62 29

Tel 00 59 32 288 62 29
inge.debrouwere@gmail.com

De naam "Tapori" komt uit India. Hij wordt gegeven aan straatkinderen die zonder enig houvast of ondersteuning van familie of ouders, in riolen en treinstellen, op verlaten terreinen samen hun lot in handen nemen. Ook wie fysieke of mentale beperkingen heeft, blijft een volwaardig lid van de groep. Wie behendiger is en meer eten te pakken krijgt... kan meer delen met wie dit niet kan: een mooi en zuiver voorbeeld van "solidariteit".

Deze en bijna alle oudere vogels op het net:
<http://users.telenet.be/koen.vaneygen1/vogel/>

TAPORI—ECUADORAANSE VERSIE—VANDAAG

Wat Is Tapori ?
<http://users.telenet.be/koen.vaneygen1/vogel/>

Of via Google
met de trefwoorden
"Tapori", "Presentatie" en
"Youtube"

FINANCIËLE STEUN

Met fiscaal attest : (vanaf 40,00 €, verspreid over één of meer giften in hetzelfde jaar) :

BE21 0000 7186 7603
Kontinenten vzw — Potterierei 72—8000 Brugge
0470/85.05.31
Vermelding: Inge Debrouwere Ecuador (Kontinenten krijgt voor administratieve regeling 5% van het gestorte bedrag. De overige 95% van uw bijdrage gaat rechtstreeks naar Tapori.)

Zonder fiscaal attest :

BE85 0832 5208 3906
Inge Debrouwere
Moorsele
Vermelding: Project Tapori

Al de gelden die op deze rekening terechtkomen, worden volledig ter beschikking gesteld van Tapori.

Wil je zelf op de een of andere wijze de vierdepiljerwerking van Tapori ondersteunen en bekendheid geven, heb je contacten bij instanties die verantwoordelijkheid dragen in derde- en vierdewereld ondersteuning, of ken je iemand die hierin geïnteresseerd is, laat het ons vooral weten op edebrall@telenet.be of 051/69.44.20(ouders van Inge)